

Oddanie

Oddanie to miłość. Widzimy to oddanie, gdy rodzice z oddaniem karmią swoje dzieci, pielęgnują je i czuwają nad nimi. Widzimy to oddanie, gdy lekarze i pielęgniarki troszczą się o chorych i gdy inni w służbie ogółu z oddaniem wykonują swoją pracę. Oddanie wiąże się tu z pomaganiem, pomaganiem pełnym oddania. Takie oddanie jest dobrotliwe i głęboko wiążące. Gotowość do oddania jest czasami nadużywana i wykorzystywana, przede wszystkim w stosunku do osób zależnych, na przykład bojących się utraty swej przynależności. Takie osoby gotowe są robić coś, co ich naraża lub obciąża winą. Człowiek tylko wtedy jest w stanie się oprzeć temu oprzeć, gdy znajdzie gdzieś poczucie bezpieczeństwa. Oddanie istnieje też w zupełnie innym sensie wychodzącym poza ludzką wspólnotę. Jest zaufaniem w wewnętrzne kierownictwo. To znaczy: Często ono nie działa, lecz czeka, idzie tylko tak daleko, jak pozwala wewnętrzne kierownictwo, ale czasami daleko poza to, co wydaje się wskazane lub możliwe, ponieważ z pełnym oddaniem słucha tego kierownictwa.

To oddanie wykracza poza oddanie niosące pomoc. Jest dokładniejsze i mniej się eksploatuje. Ponieważ jednocześnie przeniknięte wewnętrznym spokojem.